

רות דיין בראיון מיוחד

עם העולם הזה

על סיפורה

העמוד להופיע:

רות — האם את משמיצה את משה דיין בסיפורך החדש? "לא. שום השמצות."
"למה? האם נמנעת מסיבות לאומיות? אני מתכוונת — ידוע ברבים שאת רגישה בעניינים לאומיים. האם החלטת לשמור את ההשמצות בליבך — כדי לא לפגוע ב־תדמיתו של משה כגיבור בעיני העם?"
"לא. לא. שום דבר כזה. פשוט — לא השמצתי את משה מעולם. לא לפני הגי־רושין. לא בזמן הגירושין ולא עכשיו. לעולם לא אתקוף את משה."
"זה לא סוד ודאי עבורך. שהספר שלך מעורר כבר היום עניין רב. עוד לפני שראה אותו אפילו קורא אחד — במידה רבה בגלל בעלך לשעבר. האם ראה משה את הספר?"
"לא. לא הראיתי לו את הספר. אחרי

סיפורה החדש של רות דיין, גרו־שתו המפורסמת של שריהביטחון, המפורסם עוד יותר — עומד בפניו משימה בלתיאפשרית: העניין והציפייה לקראתו, כרחבי העולם, הגיעו כיום לשיאים כאלה — שם פק אם הספר יצליח לפק אותם. למרות שהסיפור עצמה וכל מקורביה מנסים להזהיר כי אין בספר כל פורות אינטימיים, כל פנסציות וזרות — מצפים קוראים בעשרות שפות לחטוף אותו, לגי־רות: מה תגידה אשתו של אחד האישים המפורסמים בעולמנו על עשרות שנות נישואיהם?
לאחר הופעתה הבכורה של הסי־פר, כאחד בפברואר, במהדורה ה־אנגלית — שתופץ גם בישראל — תבא רות דיין למסע־פירסום ב־רבי ארצות־הברית, לקראת הוצי־את המהדורה האמריקאית. ערב צאת־האיך של הספר מעני־ררה־רגשות, העניקה רות דיין את הראיון הבא לכתבת "העולם הזה", שולה תבור.

לענונים לא אתהקוראת חנוכה

לא על חשבון המדינה. תמיד פירנסה את עצמה.
"לדעתי, אם היא כתבה ספר, ואחרי זה יצאה לתור בעולם הגדול — זו זכותה המלאה. מאז הספר האחרון שלה, אחרי מלחמת ששת הימים, היא חייה כעקרת־בית פשוטה. רק לאחרונה היא זכתה ל־עזרת שלוש פעמים בשבוע.

הכל, זה הספר שלי. גם כשהייתי נשואה למשה, לא היה נהוג אזלנו שמישהו יעביר עלי צנזורה. וודאי שלא כיום."
"ובכל זאת — האם זה יהיה עוד ספר על משה דיין, או משהו אחר?"
"משהו אחר. בהחלט אחר. זה יהיה ספר על רות דיין. יהיו בו הרבה גילויים — גם אם לא מהסוג הסנסציוני. הרבה גילויים היסטוריים, למשל. משה דיין מופיע בספר — רק בהקשר אלי."
* * *

למה כתבת את הספר באנגלית? "למי שאיננו יודע, אני גדלתי עד גיל 11 באנגליה. רק בגיל 11, כשבאתי לארץ, התחלתי ללמוד עברית. עד היום, אני חושבת באנגלית. אני גם קוראת כבר עט רק באנגלית. זה היה יותר טבעי ב־ילי לכתוב אותו באנגלית."
"גם יעל כתבה כך את סיפורה הראשון, נכון?"
"כן. אני יודעת שזה מצלצל פיקנטו.

"איני יודעת אם אשתו הראשונה של משה חיה, היגרה או מתה..."

זה נשמע פיקנטו, שלמשה דיין היתה אשה לפני. אבל לכל הדור שלנו, זה עניין שיגי־רתי. היה זה נוהג מקובל באותן שנים, כדי להציל יהודים ויהודיות מגירוש מ־הארץ על־ידי הבריטים."

האמיני לי: לא קל להיות בתו של מישו גדול — וביחוד לא של משה דיין. יעל כשרונית בזכות עצמה, והיתה משיגה את מה שהשיגה גם בכוחות עצמה.
"כל ילדי הם כאלה. גם אסי ואודי היו מאז ומתמיד על יגיעי־כפיהם. מי שרוצה, יכול לבטל אולי את משה דיין, אבל לא את הילדים."
"ועוד נודה שאני רוצה לעמוד עליה, מפני שנראתה לי טפשית במיוחד: חלק מהביקורת שהוטחו בעיתונות נגד יעל, היו שהיא הולכת בג'ינס, רחמנא ליצולך, כדי להשוויץ."
"אני רוצה לבשר להוגיה־דעות החריי־פים שנתפסו לנקודה זו: יעל הולכת ב־ג'ינס — כי היא נוהגת לעשות ספונג'ה בעצמה, ולעבוד במטבח בעצמה. ובשעות־הפנאי היא לובשת ג'ינס — כי היא פשוט בחורה צנועה, וזה הטעם שלה. עצוב אולי, מה לעשות — אבל זאת האמת."
"הבה נחזור אלייך. האם יש לך קשר

הוספתי גם את הפרק הזה. שיהיה."
"לפי תגובות הציפייה לספר, נראה שהוא יוכה להצלחה עצומה, ואת רווייתו הון כסף. האם את נגשת מכך?"
"בכלל לא. עד היום, לא קיבלתי עוד שום סכומים רציניים, ואינני מצפה להיות מיליונרית גם מחר. כל הצד הכספי באמת לא נמצא בראש מעייני."
* * *

מ. אז גירושין, האם את מתראת עם משה?"
"לעיתים אנחנו נפגשים במסגרת מ־פחתית."
"איפה את מתגוררת כיום?"
"כרגע, אני גרה, זה שבוע, במלון דן. אני עושה שיפוצים בבית הישן של הורי בהרצליה. כשיגמרו שם, אעבור לגור בו."
"שאלה אחרונה. תגידי לי רות: למה משה לא מתחתן עכשיו מחדש?"
"באמת אינני יודעת. גם לפני שהתגרשנו לא התעניינתי בחייו הפרטיים, וודאי ש־עכשיו לא. למה לא תשאלו את בעל־הדבר עצמו?"

"יעל הולכת במכנסי ג'ינס — מפני שהיא עושה ספונג'ה לבד..."

לביקור בעולמנו, ומייד משמיעה ביקורת — על זה יש לי הרבה מה להגיד."
"טוב, תגידי."
"בחמש השנים האחרונות, חייה יעל בצניעות וברמת־חיים פשוטה מאוד, ת־מיני לי. היא מבשלת בעצמה, מטפלת בילדיה כמו ידיה. הילדה הזאת לא חיה מעולם על חשבון מישוה אחר. וודאי

אבל זה פשוט יצא כך. אך יש הבדל: יעל כתבה את סיפורה, את כל ספריה לבדה. אני עזרתי בעיתונאית מקצועית, באלנה זיידמן, מהג'ורנל פוסט."
"האם כתבת גם על פרשת גירושין מ־שרי־הביטחון?"
"כן. אמנם למעשה גמרתי לכתוב את הספר שנה לפני הגירושין, אבל אחר כך

מרמן עוד 750 ל"י. ואיפה דמי הקבורה? תיקון רשת־הלול? ואיפה דמי הצער, על המתים? סך־הכל, הגיע צימרמן ל־2,950. ל"י. עתה, יחליט שופט־השלום בתניה, אם סכום זה הינו סביר, לכמות כה גדולה של קורבנות.

לכך שכלביו של מן לא יטרידו יותר לנצח תרגולות תמימות. אך הוא לא הסתפק בכך. בתביעת פיצויים שהגיש לביית־המשפט, דרש מ־שכנו כי ישלם לו 2,000 ל"י תמורת הנפטרות — לפי 40 ל"י לראש. עבור הנזק שניגרם לפצועות שלו, דרש צי־

במיתקפה השניה, שוב השביעו השניים את רעבונם בשנים מתרגוליו המשובחים של צימרמן. הפעם, מתו 18 אחרים משבץ־לב, ועוד 18 ניפצעו, כתוצאה מ־השתוללות הכלבים.
זה היה התרגול ששבר את גב החק־לאי. צימרמן יצא לפעולת־עונשין, דאג

שייכל 50 מתרגולותיו כתוצאה מסו־ריות האלימים של צמד המפלצות. **שבץ־לב.** בהתקפה הראשונה, פרצו שני הכלבים ללולו של צימרמן, לכדו במופיהם שני תרגוליה־הדור. 28 נוספים מתו משבץ־לב, מהפחד שאחו בהם למראה הכלבים הפראיים.